KANCELARIA SENATU

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, dnia 2 listopada 2016 r.

Opinia do ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej

(druk nr 313)

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa ma na celu prawidłowe wprowadzenie do porządku prawnego ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej (druk senacki nr 312).

W przypadku ustaw szczególnie obszernych lub zasadniczo zmieniających dotychczasowe ustawy, przepisy o wejściu w życie ustawy głównej (w tym przypadku ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej) oraz przepisy zmieniające, uchylające, epizodyczne, przejściowe i dostosowujące można zamieścić w oddzielnej ustawie wprowadzającej, którą jest właśnie ustawa – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej[1].

Ustawa – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (zwana dalej opiniowaną ustawą lub ustawą wprowadzającą) przewiduje dla ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej (zwanej dalej ustawą o KAS lub ustawą główną) jako zasadniczy termin wejścia w życie 1 stycznia 2017 r. Z dniem ogłoszenia mają wejść w życie przepisy umożliwiające wcześniejsze powołanie Szefa Krajowej Administracji Skarbowej oraz przepisy umożliwiające prowadzenie (przez Szefa KAS) w systemie teleinformatycznym, listy naczelników urzędów skarbowych. Z dniem 1 stycznia 2018 r. mają wejść w życie przepisy dotyczące Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej.

Opiniowana ustawa zmienia 158 ustaw. W większości są to zmiany dostosowujące – wynikające z powołania jednolitej Krajowej Administracji Skarbowej w miejsce rozproszonej dotychczas administracji podatkowej, Służby Celnej i kontroli skarbowej. Poza zmianami

[1] Zob. § 47 Zasad techniki prawodawczej.

ul. Wiejska 6, 00-902 Warszawa, tel. 22 694-90-97, fax 22 694-91-06, e-mail: Szymon.Giderewicz@senat.gov.pl

dostosowawczymi opiniowana ustawa zakłada także dodatkowe, niezwiązane bezpośrednio z materią ustawy o KAS, zmiany między innymi w: Ordynacji podatkowej, ustawie o Służbie Celnej (implementacja wyrok Trybunału Konstytucyjnego), ustawie o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, Prawie lotniczym, ustawie o ochronie osób i mienia, Kodeksie karnym skarbowym, a także ustawie z dnia 10 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw.

Ustawa wprowadzająca, w związku z utworzeniem Krajowej Administracji Podatkowej uchyla: ustawę o kontroli skarbowej, ustawę o urzędach i izbach skarbowych, ustawę o Służbie Celnej oraz ustawę o administracji podatkowej.

Opiniowana ustawa zawiera niezbędne przepisy przejściowe i dostosowujące. W szczególności znosi Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, Szefa Służby Celnej, dyrektorów izb skarbowych, dyrektorów izb celnych, dyrektorów urzędów kontroli skarbowej oraz naczelników urzędów celnych. Przepisy wprowadzające zakładają także zniesienie urzędów celnych. Izby skarbowe będą kontynuować działalność jako izby administracji skarbowej.

Ustawa wprowadzająca ustanawia organy Krajowej Administracji Skarbowej: Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektora izby administracji skarbowej, naczelnika urzędu skarbowego oraz naczelnika urzędu celno-skarbowego. Ponadto tworzy: Krajową Szkołę Skarbowości, Krajową Informację Skarbową, urzędy celno-skarbowe oraz Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej.

W zakresie zasobów kadrowych ustawa wprowadza przepisy przejściowe regulujące zasady dalszego zatrudnienia pracowników w Krajowej Administracji Skarbowej oraz pozostawania w służbie funkcjonariuszy

Opiniowana ustawa reguluje także sposób prowadzenia wszczętych i niezakończonych na gruncie dotychczasowych przepisów postępowań karnych, karno-skarbowych, podatkowych, celnych, egzekucyjnych, zabezpieczających, sądowych, a także kontroli i innych podejmowanych czynności, przyjmując zasadę ich kontynuacji. W tym celu również wprowadza przepis utrzymujący w mocy wszystkie dotychczas wykonane czynności w ramach tych działań.

Termin wejścia w życie ustawy wprowadzającej został określony, co do zasady, na dzień 1 stycznia 2017 r. (co odpowiada zasadniczemu terminowi wejścia wżycie ustawy o KAS).

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 28. posiedzeniu w dniu 21 października 2016 r. w oparciu o przedłożenie poselskie (druk sejmowy nr 827).

Projekt stanowił przedmiot prac sejmowej Komisji Finansów Publicznych. Komisja wprowadziła do projektu szereg zmian zarówno o merytorycznym jak i techniczno-legislacyjnym charakterze. Poprawki Komisji mieściły się, co do zasady, w materii przedłożenia poselskiego. Poprawki do projektu zgłaszano także podczas drugiego czytania (na posiedzeniu Sejmu). Również na tym etapie przyjęto dodatkowe (trzy) poprawki. Nie przyjęto, zgłoszonego w drugim czytaniu, wniosku o odrzucenie projektu.

Ustawa została przekazana do Senatu w dniu 26 października 2016 r.

III. Uwagi szczegółowe

Niniejsza opinia nie stanowi kompleksowej ani wyczerpującej oceny zaproponowanych w ustawie rozwiązań prawnych. Powodem tego zastrzeżenia jest zbyt krótki termin na analizę treści opiniowanej ustawy.

1) art. 4 pkt 3 lit. b ustawy wprowadzającej, art. 17 § 1b ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

W art. 17 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, w dotychczas obowiązującym § 1a, a także w nowym brzmieniu § 1, termin wniesienia zażalenia liczony jest od dnia doręczenia postanowienia. Wyłącznie w przypadku wskazanym w § 1b pozostawiono zasadę obliczania terminu także od dnia „ogłoszenia postanowienia”. Takie rozróżnienie nie znajduje wyjaśnienia w uzasadnieniu projektu ustawy.

Propozycja poprawki wymaga poznania intencji projektodawców co do zakresu zmiany.

2) art. 4 pkt 8 ustawy wprowadzającej, art. 63a § 1 ustawy o postępowaniu

egzekucyjnym w administracji.

Wskazana jest korekta redakcyjna przepisu.

Propozycja poprawki:

– *w art. 4 w pkt 8, w § 1 wyrazy „dokonuje w postaci” zastępuje się wyrazami „dokonuje się w postaci”;*

3) art. 40 pkt 3 lit. c ustawy wprowadzającej, art. 13 § 2c Ordynacji podatkowej.

Nowododawany do Ordynacji podatkowej art. 13 § 2c w przepisach które wyliczają organy podatkowe, wprowadza instytucję radcy skarbowego. Zgodnie z tym przepisem w zakresie rozstrzygania spraw podatkowych uprawnienia naczelnika urzędu skarbowego, naczelnika urzędu celno-skarbowego oraz dyrektora izby administracji skarbowej, jako organu podatkowego, przysługują także radcy skarbowemu, wykonującemu czynności orzecznicze w tym organie. Jednocześnie, żaden z innych przepisów ustawy (poza przepisem dotyczącym wynagrodzenia radcy skarbowego w ustawie o KAS) nie formułuje zasad powoływania i umiejscowienia takiego podmiotu w strukturach organu. Stąd pytanie, czy przepis ten nie będzie rodził wątpliwości. Wydaje się, że zasadnym powinno być „obudowanie” nowowprowadzanej instytucji dodatkowymi przepisami. W szczególności zauważyć należy, iż obecnie, zgodnie z art. 143 Ordynacji podatkowej, organ podatkowy może upoważnić pracownika kierowanej jednostki organizacyjnej do załatwiania spraw w jego imieniu, w tym wydawania decyzji. Instytucja radcy skarbowego wydaje się „wpisywać” w to właśnie rozwiązanie. Tymczasem szczególne, ustawowe umocowanie radcy skarbowego w art. 13 § 2c każe np. postawić następujące pytania: (1) czy przepis ten zakłada obowiązek „ustanowienia” radcy skarbowego w każdym urzędzie obsługującym organ, (2) w czyim imieniu będzie on wydawał decyzje (własnym, organu), (3) w jaki sposób następował będzie „podział” spraw rozstrzyganych przez organ i radcę, (4) dlaczego dodatek orzeczniczy, zgodnie z ustawą o KAS, przysługiwać będzie radcy skarbowemu, ale już nie pracownikowi upoważnionemu na mocy art. 143 Ordynacji.

4) art. 40 pkt 22 ustawy wprowadzającej, art. 56b Ordynacji podatkowej.

Przepisy opiniowanej ustawy nowelizują art. 56b Ordynacji podatkowej w zakresie w jakim dotyczy podwyższonej stawki odsetek za zwłokę.

Nowelizacja art. 56b obejmuje pkt 2 (korekta deklaracji „po terminie") i pkt 3 (niezłożenie deklaracji) i zakłada, że podwyższoną stawkę odsetek stosuje się w przypadku niezłożenia deklaracji lub dokonania korekty deklaracji nie tylko w wyniku czynności sprawdzających i wszczęcia kontroli podatkowej, ale także w wyniku wszczęcia kontroli celno-podatkowej. Jednocześnie opiniowana ustawa nie nowelizuje art. 56 pkt 1, który dotyczy podwyższonej stawki odsetek za zwłokę w przypadku zaniżenia zobowiązania podatkowego w złożonej deklaracji. Tak jak dotychczas podwyższoną stawkę odsetek za zwłokę stosuje się w przypadku ujawnienia tego faktu przez organ jedynie w toku czynności sprawdzających lub kontroli podatkowej (bez kontroli celno-skarbowej). Pytanie budzi, czy taka była intencja przepisu. Wątpliwości tej nie rozstrzyga uzasadnienie projektu ustawy.

5) art. 40 pkt 31 lit. c ustawy wprowadzającej, art. 119i § 9 Ordynacji podatkowej.

Wskazana jest zmiana ujednolicająca przepisy. Przepis art. 119i reguluje postępowanie dotyczące zwrócenia się przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej do Rady do Spraw Przeciwdziałaniu Unikania Opodatkowania co do zasadności zastosowania art. 119a (unikanie opodatkowania). W sprawach tych zastąpiono organ właściwy jakim był minister do spraw finansów publicznych na Szefa KAS. Dokonane zmiany (w tym) terminologiczne objęły wszystkie jednostki redakcyjne z wyjątkiem przepisu art. 119i § 9, który nakazuje zwrot akt sprawy ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych. Takie rozwiązanie pozostaje w sprzeczności z treścią art. 119 h § 3, który stanowi, że to Szef KAS przekazuje akta Radzie. Zwrot akt powinien zatem nastąpić na jego ręce, a nie na ręce ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Propozycja poprawki:

– w art. 40 w pkt 31 w lit. c, w § 9 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Rada zwraca akta sprawy Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej.";

6) art. 40 pkt 45 ustawy wprowadzającej, art. 138k Ordynacji podatkowej.

Wskazana jest zmiana techniczno-legislacyjna. W dotychczasowym stanie prawnym Centralny Rejestr Pełnomocnictw Ogólnych jest prowadzony przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych. W nowych przepisach Centralny Rejestr będzie prowadzony przez Szefa KAS (art. 138k § 1). W związku z tym, w wydawanym na podstawie art. 138k §

3 rozporządzeniu Minister nie będzie mógł upoważniać organów KAS do wykonywania „jego zadań” tylko „zadań Szefa KAS”.

Propozycja poprawki:

– *w art. 40 w pkt 45, w art. 138k w § 3 wyrazy „jego zadań” zastępuje się wyrazami „zadań Szefa Krajowej Administracji Skarbowej”;*

7) art. 54 pkt 1 ustawy wprowadzającej, art. 54 ust. 1 pkt 3 ustawy giełdach towarowych.

Wskazana jest korekta redakcyjna przepisu.

Propozycja poprawki:

– *w art. 54 w pkt 1 wyraz „organowi” zastępuje się wyrazem „organu”;*

8) art. 106 ustawy wprowadzającej, art. 4 pkt 58 ustawy o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów.

Wskazana jest zmiana techniczno-legislacyjna, uwzgledniająca, że zgodnie z art. 1 ust. 3 ustawy o KAS Służbę Celno-Skarbową tworzą jedynie funkcjonariusze Krajowej Administracji Skarbowej, a nie jej pracownicy. Innymi słowy lustracji powinien podlegać nie każdy „pracownik”, a jedynie pracownik jednostki organizacyjnej KAS.

Dodatkowo wskazane powinno być zastrzeżenie, iż za pracowników jednostki organizacyjnej KAS uważa się m. in. pracowników zatrudnionych w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych wykonujących zadania KAS w komórkach organizacyjnych tego urzędu, a nie wszystkich pracowników ministerstwa – zgodnie z art. 144 ust. 1, w zw. z art. 1 ust. 4 ustawy o KAS.

Propozycja poprawki:

– *w art. 106 w pkt 1, pkt 58 otrzymuje brzmienie:*

„58) osoba zatrudniona w jednostce organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej w rozumieniu art. 1 ust. 4 ustawy z dnia ... o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. ...) albo funkcjonariusz Służby Celno-Skarbowej;”;

9) art. 133 pkt 3 ustawy wprowadzającej, art. 104 ust. 2 ustawy o przewozie towarów niebezpiecznych.

Wskazana jest zmiana zmierzająca do prawidłowego wprowadzenia zmian do ustawy.

Przepis art. 104 ust. 2 ustawy o przewozie towarów niebezpiecznych otrzymuje nowe brzmienie nadane zarówno ustawą wprowadzającą KAS jak i ustawą z dnia 6 października o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw rozpatrywaną równolegle przez Senat (art. 24 pkt 15, druk senacki nr 293).

Aby uniknąć „nałożenia" się na siebie obydwu wskazanych nowelizacji propozycja poprawki zakłada ograniczenie zmiany do wskazania zastępowanych wyrazów.

Propozycja poprawki:

– *w art. 133 pkt 3 otrzymuje brzmienie:*

„3) w art. 104 w ust. 2 wyrazy „ Szef Służby Celnej" zastępuje się wyrazami „Szef Krajowej Administracji Skarbowej";

10) art. 162, art. 164 i art. 166 ustawy wprowadzającej.

Opiniowana zakłada, że Krajowa Administracja Skarbowa zafunkcjonuje – jako całość – od dnia 1 stycznia 2017 r. W tym dniu zostaną utworzone organy KAS, które (od tego dnia) powinny wykonywać całość zadań KAS, wśród nich między innymi dyrektorzy izb administracji skarbowej oraz naczelnicy urzędu skarbowego. Osoby powołane na dotychczasowe stanowiska dyrektorów izb, zgodnie z art. 162, przestaną pełnić tę funkcję w dniu 1 stycznia 2017 r. W dniu 1 stycznia 2017 r. nie będzie też „dotychczasowych" naczelników urzędu celno-skarbowego (jest to nowy organ). Powołania na stanowiska naczelnika urzędu celno-skarbowego oraz dyrektora izby administracji skarbowej, nastąpić mają zgodnie z przepisami materialnymi ustawy o KAS. Powstaje pytanie, czy takie rozstrzygnięcie (bez dodatkowych uregulowań dostosowawczych dotyczących zasad pierwszego powołania organów) jest rozwiązaniem wystarczającym.

11) art. 163 ust. 1 ustawy wprowadzającej.

Zgodnie z art. 163 ust. 1 Centrum Edukacji Zawodowej Resortu Finansów znosi się z dniem 31 grudnia 2016 r. W to miejsce, zgodnie z ust. 2 w tym artykule, tworzy się Krajową Szkołę Skarbowości. Obydwa przepisy mają wejść w życie z dniem 1 stycznia 2017 r. Stąd aby uniknąć retroaktywnego (o jeden dzień) zniesienia Centrum, należy wprowadzić stosowną poprawkę.

Propozycja poprawki:

– *w art. 163 w ust. 1 wyrazy „Z dniem 31 grudnia 2016 r. znosi się” zastępuje się wyrazami „Znosi się”;*

12) art. 164 pkt 4 ustawy wprowadzającej.

Zgodnie z art. 165 pkt 4 ustanawia się naczelnika urzędu skarbowego (jako organ Krajowej Administracji Skarbowej). Należy rozważyć potrzebę zamieszczenia przepisu w tym brzmieniu.

Zwraca uwagę, że opiniowana ustawa, co do zasady przewiduje ciągłość organu jakim jest naczelnik urzędu skarbowego. Nie zawiera przepisu analogicznego do art. 162, który znosiłby dotychczasowego naczelnika. Nie zawiera przepisu znoszącego dotychczasowy urząd skarbowy (ani tworzącego nowy). Nie zawiera wreszcie przepisów przejściowych, które rozstrzygałyby o będących w toku postepowaniach prowadzonych przez naczelnika urzędu skarbowego. Takie rozwiązania można uznać za poprawne jedynie pod warunkiem, iż będą konsekwentnie respektowane przez wszystkie przepisy ustawy wprowadzającej. Tymczasem przepis kreujący naczelnika urzędu skarbowego jako nowy organ (KAS) każe zadać pytanie, o to co „dzieje się” z dotychczasowym organem (nie został zniesiony ustawą) i jaki wpływ takie utworzenie (nowego organu) ma na postępowania w toku (starego organu).

Za bliższe koncepcji projektodawców przepisu należy uznać nie tyle utworzenie nowego organu (obok starego?), ile przesądzenie, iż dotychczasowy organ staje się organem KAS.

Propozycja poprawki:

– *w art. 164:*

a) skreśla się pkt 5,

b) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Naczelnicy urzędów skarbowych stają się organami Krajowej Administracji Skarbowej.”;

13) art. 168 ustawy wprowadzającej.

Przepis art. 168 ust. 1 zakłada, że pracownicy zatrudnieni dotychczas w wywiadzie skarbowym są uprawnieni do wykonywania zadań na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 1, 2 i 14–17, art. 14 ust. 1 pkt 7 i 19 i art. 33 ust. 1 pkt 16 ustawy o KAS. Przepis art. 168 ust. 2 zakłada, że funkcjonariusze celni, którzy z dniem wejścia w życie ustawy stali się funkcjonariuszami

Służby Celo-Skarbowej są uprawnieni do wykonywania zadań na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 1, 2 i 14–17 ustawy o KAS.

Brak w powyższym katalogu np. zadania w postaci zapewnienia obsługi i wsparcia podatnika, prowadzi do trudnego do przyjęcia wniosku, iż wskazani pracownicy i funkcjonariusze nie będą mogli wykonywać tego zadania.

Właściwym dla zrealizowania celu przepisu powinno być odwołanie się nie do ogólnie zakreślonych zadań administracji, a do konkretnie wskazanych kompetencji funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej.

Propozycja poprawki wymaga poznania intencji projektodawców co do zakresu zmiany.

14) art. 169 ust. 2–4 ustawy wprowadzającej.

Powyższe przepisy określają zasady przedstawiania pracownikom zatrudnionym w Ministerstwie Finansów i funkcjonariuszom pełniącym służbę w Ministerstwie Finansów nowych warunków zatrudnienia albo służby.

Przepis art. 169 ust. 2 stanowi o nowej propozycji pracy dla pracownika albo funkcjonariusza określającej m. in. „zatrudnienie w komórce organizacyjnej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych”. Należy rozważyć wartość normatywną takiego zastrzeżenia. Zwraca uwagę, iż podobnego zastrzeżenia nie zawierają inne, analogiczne przepisy rozpatrywanej ustawy, w tym art. 169 ust. 3 i 4.

W kontekście powyższego jedną z możliwych interpretacji art. 169 ust. 2–4 jest przyjęcie założenia, iż przepis ten nie pozwala złożyć dotychczasowym pracownikom i funkcjonariuszom odpowiednio zatrudnionym albo pełniącym służbę w Ministerstwie Finansów nowych propozycji pracy poza ministerstwem (pracownikom) lub pełnienia służby w ministerstwie (funkcjonariuszom). Tym samym wymaga wyjaśnienia, czy zamiarem ustawodawcy było pozbawienie możliwości powołania funkcjonariuszy do służby w ministerstwie oraz przedstawienia propozycji pracy pracownikom poza ministerstwem.

15) art. 171 ust. 3 ustawy wprowadzającej.

Artykuł 171 wydaje się w całości dotyczyć funkcjonariuszy, którzy otrzymali propozycję pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej. Jeśli tak, to w ust. 3 tego artykułu

adekwatnym do intencji przepisu, powinno być odwołanie się, konsekwentnie, do propozycji służby a nie zatrudnienia.

Propozycja poprawki:

– *w art. 171 w ust. 3 wyraz „zatrudnienia” zastępuje się wyrazem „służby”;*

16) art. 184 ust. 1 pkt 1 ustawy wprowadzającej.

Przepis art. 184 ust. 1 ma na celu utrzymanie niektórych z dotychczas przyznanych uprawnień osobom zatrudnionym na stanowisku inspektora kontroli skarbowej. Przy czym zakłada ten sam efekt za pomocą dwóch technik legislacyjnych (pkt 1 i pkt 2). Zasadnym powinno być ujednolicenie przepisów, przy przyjęciu formuły stosowania przepisów dotychczasowych (jednolicie dla całego art. 184.

Propozycja poprawki:

– *w art. 184 ust. 1 otrzymuje brzmienie:*

„1. Do osób, które były zatrudnione na stanowisku inspektora kontroli skarbowej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

1) art. 20 ust. 2 i 4 ustawy wymienionej w art. 29,

2) art. 9 ust. 6 i ust. 2 pkt 2 ustawy wymienionej w art. 119,

3) art. 286 ust. 2 pkt 2 ustawy wymienionej w art. 120

– stosuje się w brzmieniu dotychczasowym.”;

17) art. 225 ustawy wprowadzającej.

Wskazana jest zmiana redakcyjna, we właściwy sposób oddająca intencję przepisu (wskazująca, że przepis dotyczy postanowień, o których mowa w art. 14b § 5a Ordynacji podatkowej, a nie postanowień, o których mowa w art. 14b § 5a, bez wskazania w jakiej ustawie znajduje się przywołana jednostka redakcyjna).

Propozycja poprawki:

– *w art. 225 w ust. 3 po wyrazach „art. 14b § 5” dodaje się wyrazy „ustawy wymienionej w art. 40,”;*

18) art. 258 pkt 3 ustawy wprowadzającej.

W art. 258 pkt 3 wśród nowych przepisów wykonawczych wskazano m. in. przepisy wydane na podstawie art. 99 ust. 5 ustawy o KAS. Upoważnienie z art. 99 ust. 5 dotyczy możliwości wydania fakultatywnego rozporządzenia określającego przypadki pozwoleń o których mowa w art. 99 ust. 2 ustawy o KAS. Jego dotychczasowym odpowiednikiem jest upoważnienie z art. 56 ust. 4 ustawy o Służbie Celnej, które nie zostało dotychczas wydane. Stąd wskazanie na art. 99 ust. 2 należy uznać za błędne. Właściwym odwołaniem powinno być odwołanie do art. 99 ust. 4 (przepisu upoważniającego do określenia wzoru kwestionariusza), którego odpowiednikiem jest dotychczasowy art. 56a ustawy o Służbie Celnej.

Propozycja poprawki:

– *w art. 258 w pkt 3 wyrazy „art. 99 ust. 5" zastępuje się wyrazami „art. 99 ust. 4";*

19) art. 258 pkt 3 ustawy wprowadzającej.

Wskazana jest korekta przepisu czasowo utrzymującego w mocy dotychczasowe rozporządzenia (do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych). Wśród nowych upoważnień wskazano m. in. art. 153 ust. 6 i 7 ustawy o KAS. Tymczasem podstawę do wydania rozporządzenia stanowi jedynie art. 153 ust. 6, który określa organ właściwy do wydania rozporządzenia i zakres spraw przekazanych do uregulowania rozporządzeniem. Artykuł 153 ust. 7 formułuje jedynie wytyczne do wydania rozporządzenia. Stąd zasadnym jest ograniczenie odesłania (zob. § 121 ust. 2 zasad techniki prawodawczej).

Propozycja poprawki:

– *w art. 258 w pkt 3 wyrazy „art. 153 ust. 6 i 7" zastępuje się wyrazami „art. 153 ust. 6";*

20) art. 263 ustawy wprowadzającej.

Przepisy wprowadzające zakładają m. in. iż Szef KAS zostanie powołany i zacznie wykonywać zadania w zakresie tworzenia i organizacji KAS, od dnia ogłoszenia ustawy (czyli jeszcze przed 1 stycznia 2017 r.). W tym celu część z przepisów ustawy wyłączono do odrębnego wejścia w życie. Wśród tej grupy przepisów nie znalazł się art. 262, który zakłada, że do dnia wyodrębnienia właściwej części budżetu państwa realizacja działalności KAS

następuje w ramach dotychczasowych części budżetu państwa. Powstaje pytanie, czy również ten przepis, nie powinien wejść w życie z dniem ogłoszenia.

Propozycja poprawki:

– *w art. 263 w pkt 1 wyrazy „ i art. 203 ust. 1” zastępuje się wyrazami „, art. 203 ust. 1 i art. 262 ust. 1”;*

21) art. 263 ustawy wprowadzającej.

Wskazana jest korekta przepisu o wejściu w życie ustawy.

Niezrozumiałe jest zróżnicowanie terminu wejścia w życie przepisów dostosowujących, które przewidują powołanie Pełnomocnika do spraw utworzenia Centrum Informatyki Krajowej Administracji Skarbowej oraz przekształcenie Pełnomocnika do spraw organizacji Krajowej Informacji Podatkowej w Pełnomocnika do spraw organizacji Krajowej Informacji Skarbowej. Przepis stanowiący o podleganiu przez tych pełnomocników Szefowi KAS ma wejść w życie później (z 1 stycznia 2017 r.) niż pozostałe przepisy (z dniem ogłoszenia).

Propozycja poprawki:

– *w art. 263 w pkt 1 wyrazy „art. 166 ust. 1–5” zastępuje się wyrazami „art. 166”.*

Szymon Giderewicz *Beata Mandylis*
Główny legislator *Główny legislator*